

a Délmagyarország munkatársát, aki programja, tervei iránt érdeklődött:

— Őszintén bevallom, hogy előre kidolgozott program nélkül jöttam Szegedre — mondta —, mert hiszen ezt a programot csakis az itteni dolgok tüzeles megvizsgálása és megismerése után dolgozhatom majd ki. A tervem az, hogy folytassam azt a munkát, amelyet néhai elődöm, Várhelyi József hagyott abba. Együtt akarok dolgozni azokkal az egyesületekkel és intézményekkel, amelyeknek célkitűzései megfelelnek hivatásomnak és felfogásomnak. Dolgozni akarok a vallásos, a hazafias és az emberbaráti érzés kiműlytéréért. Véleményem szerint elsősorban lelki téren kell megerősíteni az embereket, mert

jöhetnek olyan korszakok, amikor nagy szükség lesz a lélek erősségére.

Akinek erős a lelke, az nyugodtan nézhet szembe minden fenyegető veszedelemmel. A papságra igen komoly és nagy hivatás vár a mai nyomor enyhítése terén is. Ezen a téren kell legerősebben dolgoznunk és én ebből a munkából teljes szívvel, erővel akarom kivenni a részemet.

Megkérdeztük Bezdán prelátestól, hogy milyennek látja a jövőt, lát-e valami olyan tünetet, amelyből a helyzet javulására lehet következtetni?

— Rólam azt mondják — válaszolta —, hogy idealista és optimista vagyok. Erősen hiszem, sőt meg vagyok győződve róla, hogy hamarosan elmúlnak ezek a nehéz napok. A helyzetünk nem olyan kétségbeejtő, mint amilyennek sokan látják. Bennünket, magyarokat lassankint mégis csak megismer és végre helyesen ismer meg a külföld. A nemzetközi politika lassankint belátja, hogy egy olyan népet, mint a magyar, nem lehet félrelőni, nem lehet semmibe venni, hogy ennek a népnek hivatása, rendeltetése van a népek életében. Csak a gazdasági téren következzék be a javulás, akkor elmaradhatatlan a javulás minden más téren is.

Ezután a felekezeti kérdéstről beszélt a Belváros új plébánosa.

— Ezt a kérdést nem ismerem és nem is ismertem soha. Kérdezzék meg Makót, amelynek minden felekezete meleg szeretettel búcsuzott el most tőlem. Egész mákói működésem idején a legmegértőbb és a legmelegebb baráti érzések fűttek minden felekezethez, mert valamennyiünknek az volt a nézetünk a legnehezebb időkben is, hogy

vél a magyarság érdeke ellen az, aki nem azt keresi, ami összetartja, hanem ami elválasztja egymástól az embereket.

Makó klasszikus példája volt mindig a felekezeti megértésnek. Értsük meg végre, hogy nem az a fontos, kinek mi a meggyőződése, hanem az, hogy minden ember teljesüljön emberi kötelességeit, legyen jó polgár és a szeretet parancsai szerint éljen.

Széchenyi Mozi

Kedden, szerdán és csütörtökön
november hó 17., 18., 19-én

K. u. K.

Csókos regiment

Az ezidei filmprodukció legsikerültebb katonai boházata. FŐSZEREPLŐK:

Greil Theimer

Charlotte Anden

Verebes Ernő

Előadások kezdete 5, 7 és 9 órakor.

Budapesti gázkocszot Tatai tojásbrikettet

elsőrendű minőségben házhoz szállít

Vértés Szénkereskedelmi Részvénytársaság. 125. Telefon 19-58.

Halálos tolvajiás a bolgárkertészek földjén

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnapi virradóra a rókusai feketeföldeken véres események játszódtak le. Lőrincz János, a Tavasz-ucca 21. számú ház házmestere az életével fizetett rá, hogy bolgárkertészek bér földjeire ment káposztát szerezni.

A rókusai feketeföldeken néhány bérlő, Ivanoff Károly, Avramov Miklós, Nagy András, Stifler György és Györgye Lázár észrevették, hogy földjeiken valaki dézmálja a káposztatültvényeket. Elhatározták, hogy leleplezik a tolvajt és ezért még pénteken éjszaka lesbeálltak, de a tolvajt nem sikerült elfogni. A kertészek nem adták fel a reményt és vasárnapi virradóra újból lesbeálltak. Nemsokára észrevették, hogy három ember közeledik a sötétben. Amint később kiderült, ezek Lőrincz István, Tóth István és Bukovi József voltak. A három ember észrevette, hogy figyelik őket, mert Bukovi nyomban visszafordult és el-

tűnt a sötétben, Tóth is menekülni igyekezett, aki után Avramov Miklós vetette magát. Lőrincz István bement a földekre és a magával hozott zsákba kezdte gyömöszölni a káposztát. A bolgárok körülfogták Lőrinczet, aki, amikor látta, hogy felfedezték, kést emelt a bolgároknak. Közben Avramov elfogta Tóthot, megkötözte és társaihoz vitte. Epp akkor ért a csoporthoz, amikor Lőrincz kést emelt. Hátulról ráütött Lőrincz fejére. Stifler is ütlelni kezdte erre Lőrinczet, aki az ütések alatt összeesett és rövidesen meghalt.

A nagy zajra odaérkezett lovasrendőrök az egész társaságot elfogták és beszállították a központi ügyeletre. Az öt bolgárt a rendőrségen kihallgatták, majd Stifler Györgyöt és Avramov Miklóst átszállították az ügyészség fogházába. A bolgárok ellen halálbüntetést sulyos testisértés miatt indult meg a büntető eljárás.

Biztosítási csalás miatt egy évi börtönre ítéltek egy kisteleki szabómestert

Először betörést, aztán tüzet rendezett raktárában

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes családi ügyben tartott a szegedi törvényszék Habermann-tanácsa helyszíni főtárgyalást Kisteleken. A vádlottak padján Lévai Béla szabómester, felesége, volt tanonca: Balogh János és ennek szülei: Balogh József és felesége ültek. A nagy érdeklődés mellett megtartott tárgyalásnak érdekes és bonyolult előzménye van.

Lévai 1927 októberében betörést ellen bebiztosította raktárát. Rövidebb tanoncával, Balogh Jánossal és feleségével együtt elhatározta, hogy a biztosítási összeget mindenáron megszerzi. November 28-án Felsőpusztaszerre lakodalomba voltak hivatalosak és úgy gondolták, hogy ekkor kell megvalósítani a tervet. Mielőtt elmentek volna, a raktárban összenyalábolták a szöveteket és a kész ruhákat, a csomagokat kivitték a kertbe és ott elföldelték. Ezután betörték a háznak a kertre néző ablakait és elmentek a lakodalomba.

Másnap reggel, a szabómester másik inasa, aki nem volt beleavatva a dologba, észrevette a betörést. Azonnal értesítette mesterét, aki haját tépve vette tudomásul, hogy meglopták. Ilyen körülmények között Lévai Béla rövidesen megkapta a teljes biztosítási összeget. A biztosító társaság 2500

pengőt fizetett ki a szabónak.

A jó üzlet annyira vakmerővé tette a szabómestert, hogy most már tűz ellen kötött biztosítást. Nemsokára ismét elrejtette készletét, majd felgyújtotta műhelyét. Ezáltal azonban kiderült a csalás. A csendőrségnek ugyanis gyanús lett a tüzeset és bár a hivatalos tűzvizsgálat nem tudott megállapítani semmi terhelőt, a csendőrök mégis nyomozást indítottak. A nyomozás eredménnyel járt. Az állítólag elégett szöveteket és ruhákat a csendőrök megtalálták a dísnótlóban elrejtve. A szabómester ekkor beismerte, hogy a betörést is ő követte el.

A mostani tárgyaláson Lévai Béla visszavonta a vizsgálóbíró előtt tett beismerő vallomását és tagadta, hogy akármelyik bűncselekményt is elkövette volna. A többi vádlott is tagadott. A bíróság rengeteg tanút hallgatott ki, akik igazolták a szabó, az inas, és Lévai Béla bűnösségét.

A törvényszék bünsnek mondta ki Lévai Bélát és egyévi börtönre és 1200 pengő pénzbüntetésre ítélte. A felesége négyhavi fogházat, míg Balogh nyolchónapi börtönbüntetést kapott. Balogh Józsefet és feleségét felmentették az orgazdaság vádjaitól.

9. hónapig büntetés után — felmentés

„Az elítélt beszámíthatatlan”, — mondta a szakértő

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány hónappal ezelőtt kétszer állott vádlottként a szegedi járásbíró előtt Cs. fehéreműkereskedő. Ellene egy fiatal gyerek szülei tettek panaszt a rendőrségen. Panaszukban eladták, hogy a kereskedő tapasztalatlan gyermeküket megrontotta. A feljelentésre detektívek lesték napokon keresztül az üzletet és megállapították, hogy oda néhány fiatal fiu jár. A detektívek az egyik fiut, amikor az kijött az üzletből, kérdőre vonták, mire a gyermek elmondta, hogy most jött a kereskedőtől, aki 10 fillérrel ajándékozta meg őt azzal, hogy azon végyen magának cigarettát. A detektívek behatoltak az üzletbe és ott megállapították, hogy Cs. bűnös üzelmeket folytat. A kereskedőt őrizetbe vették és már harmadnap múlva dr. Gaál István járásbíró előtt állott. A kereskedő kihallgatása során tagadott és csak egyes kisebb jelentőségű dolgokat ismert be. Vallomást tett azonban a panaszos szülők gyermeke is, aki mindent a szemébe mondott. A bíróság Cs.-t hathónapi fogházra ítélte. A kereskedőt egy más alkalommal ismét a bíróság elé állították és ekkor háromhónapi fogház-büntetéssel sújtották. Az ítéleteket a törvényszék is helybenhagyta és az elítéltek meg kellett kezdenie büntetésének letöltését.

A kereskedő hetekkel ezelőtt újrafelvételi kérvényt adott be a járásbírósnak és kérte a rá kiszabott büntetések hatálytalánítását, illetve felmentését. Kérelmét azzal indokolta meg, hogy cselekedeteiért őt felelősségre vonni nem lehet, mert nem beszámítható.

A bíróság az újrafelvételi kérelemnek helyt adott

és dr. Ködy László járásbíró előtt tárgyalást tartott az ügyben. A bíróság orvosszakértőtől kihallgatta dr. Stief Sándor egyetemi magántanárt, aki Cs.-ről azt a véleményt terjesztette elő, hogy terhelt, beszámíthatatlan. A bíróság ezen az alapon dr. Markovics Iván védőbeszéde után büntetését hatályon kívül helyezte. Az ítélet ellen dr. Kynsbury Béla ügyészi megbízott fellebbezést jelentett be.

Autóbaleset a szőregi országúton

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn a kora délutáni órákban sulyos baleset érte a szőregi országúton Iván Mihály téglagyáros S. 22467-es rendszámú személyautóját. A kocsit valószínűleg fékhiba következtében nekiszaladt az országúti szegélyező korlátnak, azt kidöntötte és az árokba fordult. Az autó eleje összetört, a kocsiban lévő részek is kisebb-nagyobb sérüléseket szenvedtek. Az autóban a soffőrön kívül egy utas ült, akik azonban nem sebesültek meg. Az összetört autót bevontatták Szegedre.

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy forrón szeretett jó anyánk, nagyanyánk, stb.

Özv. BENKÓ ISTVÁNNÉ
szül. KISS JULIANNA

folyó hó 15-én tragikus körülmény között váratlanul elhunyt. Drága halottunkat f. hó 17-én délután fél 4 órakor a gyevi temető halottházából órák nyugalomra kísértük.

Szeged, 1981. november 15.

272

A gyászoló család.